

ਦਾਨੀਏਲ ਦੀ ਪੁਸਤਕ - ਛੱਪੰਜਵਾਂ ਨੰਬਰ

ਪਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੋਥੀ 17 ਦੇ ਭੇਦ ਦਾ ਉਘਾੜਾ: ਮਹਾਨ ਵੇਸ਼ਿਆ ਅਤੇ ਦਰਿੰਦੇ ਬਾਰੇ ਅੰਤਿਮ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ

Jeff Pippenger

2024-01-20

ਬਾਈਬਲ ਦੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦੇ ਰਾਜਿਆਂ ਦੀ ਆਖਰੀ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤਾ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੋਥੀ ਦੇ ਸਤਰਹਵੇਂ ਅਧਿਆਇ ਵਿੱਚ ਮਿਲਦੀ ਹੈ। ਉਸ ਅਧਿਆਇ ਵਿੱਚ, ਤੀਜੇ ਪਦ ਵਿੱਚ, ਯੂਹੰਨਾ ਨੂੰ "ਉਜਾੜ ਵਿੱਚ" ਲੈ ਜਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਜੋ ਦੂਤ ਯੂਹੰਨਾ ਨੂੰ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦੀ ਉਸ "ਵੱਡੀ ਵੇਸ਼ਿਆ" ਦਾ ਨਿਆਂ ਵਿਖਾ ਸਕੇ, ਜੋ "ਬਹੁਤ ਪਾਣੀਆਂ" ਉੱਤੇ ਬੈਠੀ ਹੈ ਅਤੇ ਜਿਸ ਨੇ "ਧਰਤੀ ਦੇ ਰਾਜਿਆਂ" ਨਾਲ "ਵਿਭਚਾਰ" ਕੀਤਾ।

ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਸੱਤ ਦੂਤਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲ ਸੱਤ ਕਟੋਰੇ ਸਨ, ਆਇਆ ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਗੱਲ ਕਰਦਿਆਂ ਮੈਨੂੰ ਕਿਹਾ, ਇੱਥੇ ਆ; ਮੈਂ ਤੈਨੂੰ ਉਸ ਮਹਾਨ ਵੇਸ਼ਿਆ ਦਾ ਨਿਆਂ ਵਿਖਾਵਾਂਗਾ ਜੋ ਬਹੁਤੀਆਂ ਪਾਣੀਆਂ ਉੱਤੇ ਬੈਠੀ ਹੈ; ਜਿਸ ਦੇ ਨਾਲ ਧਰਤੀ ਦੇ ਰਾਜਿਆਂ ਨੇ ਵਿਭਚਾਰ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਧਰਤੀ ਦੇ ਵਸਨੀਕ ਉਸ ਦੇ ਵਿਭਚਾਰ ਦੀ ਮਦਦ ਨਾਲ ਮਤਵਾਲੇ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ। ਇਸ ਲਈ ਉਹ ਮੈਨੂੰ ਆਤਮਾ ਵਿੱਚ ਉਜਾੜ ਵਿੱਚ ਲੈ ਗਿਆ; ਅਤੇ ਮੈਂ ਇੱਕ ਇਸਤ੍ਰੀ ਨੂੰ ਇੱਕ ਲਾਲ ਰੰਗ ਦੇ ਜਾਨਵਰ ਉੱਤੇ ਬੈਠੀ ਹੋਈ ਵੇਖਿਆ, ਜੋ ਨਿੰਦਾਪੂਰਣ ਨਾਮਾਂ ਨਾਲ ਭਰਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਜਿਸ ਦੇ ਸੱਤ ਸਿਰ ਅਤੇ ਦੱਸ ਸਿੰਗ ਸਨ। ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੋਥੀ 17:1-3.

ਯੂਹੰਨਾ ਦੇ ਆਪਣੇ ਹੀ ਸ਼ਬਦਾਂ ਅਨੁਸਾਰ "ਉਜਾੜ" ਸਾਲ 538 ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ 1798 ਵਿੱਚ ਅੰਤ ਦੇ ਸਮੇਂ ਤੱਕ ਪਾਪਾਈ ਰਾਜ ਦੇ ਇੱਕ ਹਜ਼ਾਰ ਦੇ ਸੌ ਸੱਠ ਸਾਲਾਂ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹੈ।

ਅਤੇ ਉਹ ਇਸਤ੍ਰੀ ਜੰਗਲ ਵਿੱਚ ਭੱਜ ਗਈ, ਜਿੱਥੇ ਪਰਮੇਸੁਰ ਵੱਲੋਂ ਉਸ ਲਈ ਇੱਕ ਥਾਂ ਤਿਆਰ ਕੀਤੀ ਹੋਈ ਸੀ, ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਉੱਥੇ ਉਸ ਦਾ ਪਾਲਣ-ਪੋਸ਼ਣ ਕਰਨ ਇੱਕ ਹਜ਼ਾਰ ਦੇ ਸੌ ਸੱਠ ਦਿਨ ਤੱਕ। ... ਅਤੇ ਉਸ ਇਸਤ੍ਰੀ ਨੂੰ ਇੱਕ ਵੱਡੇ ਉਕਾਬ ਦੇ ਦੋ ਪੰਖ ਦਿੱਤੇ ਗਏ, ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਸੱਪ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਤੋਂ ਬਚ ਕੇ ਜੰਗਲ ਵਿੱਚ, ਆਪਣੇ ਸਥਾਨ ਵਿੱਚ, ਉੱਡ ਜਾਵੇ, ਜਿੱਥੇ ਉਸ ਦਾ ਪਾਲਣ-ਪੋਸ਼ਣ ਇੱਕ ਸਮਾਂ, ਅਤੇ ਸਮੇਂ, ਅਤੇ ਅੱਧਾ ਸਮਾਂ ਤੱਕ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੋਥੀ 12:6, 14.

ਆਤਮਾ ਵਿੱਚ ਯੂਹੰਨਾ ਨੂੰ ਪਾਪਾਈ ਸ਼ਾਸਨ ਦੇ ਇੱਕ ਹਜ਼ਾਰ ਦੇ ਸੌ ਸੱਠ ਸਾਲਾਂ ਦੇ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਲਿਜਾਇਆ ਗਿਆ। ਉਹ ਸਾਲ ਯਿਜ਼ੇਬੇਲ, ਅਰਾਬ ਅਤੇ ਏਲੀਆਹ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿੱਚ ਆਈ ਤਿੰਨ ਸਾਲ ਅਤੇ ਅੱਧ ਦੇ ਸੁੱਕੇ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਤੀਕਿਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਉਹ ਸਾਲ 1798 ਵਿੱਚ ਪਾਪਾਈ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਨੂੰ ਉਸ ਦਾ ਘਾਤਕ ਘਾਅ ਲੱਗਣ ਤੱਕ ਜਾਰੀ ਰਹਿਣੇ ਸਨ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਪਹਿਲੇ ਕ੍ਰੋਧ ਦੇ ਅੰਤ ਤੇ ਹੋਣਾ "ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ" ਸੀ, ਜੋ ਉਸ ਯੁੱਧ ਦਾ ਅੰਤ ਸੀ ਜੋ ਅਧਰਮਵਾਦ ਅਤੇ ਪਾਪਾਈਵਾਦ ਦੀਆਂ ਦੋ ਉਜਾੜਨ ਵਾਲੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਰਾਹੀਂ ਪਵਿੱਤਰਸਥਾਨ ਅਤੇ ਸੈਨਾ ਉੱਤੇ ਲਿਆਂਦਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਸਾਰੇ ਤੱਥ ਹਾਲੀਆ ਲੇਖਾਂ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਸਤੁਤ ਕੀਤੇ ਜਾ ਚੁੱਕੇ ਹਨ।

"ਮਹਾਨ ਵੇਸ਼ਿਆ" ਯਸਾਯਾਹ ਦੀ ਸੂਰ ਦੀ ਵੇਸ਼ਿਆ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਸੱਤਰ ਪ੍ਰਤੀਕਾਤਮਕ ਵਰ੍ਹਿਆਂ ਲਈ ਭੁਲਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਸੀ, ਜੋ "ਇੱਕ ਰਾਜੇ ਦੇ ਦਿਨ" ਸਨ। ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਜ ਅਮਰੀਕਾ ਦਾ ਇਤਿਹਾਸ ਉਨ੍ਹਾਂ ਪ੍ਰਤੀਕਾਤਮਕ ਸੱਤਰ ਵਰ੍ਹਿਆਂ ਦਾ ਇਤਿਹਾਸ ਹੈ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਰੂਪ ਬਾਬਲ ਦੇ ਰਾਜਕਾਲ ਦੌਰਾਨ ਦੀ ਸੱਤਰ ਵਰ੍ਹਿਆਂ ਦੀ ਬੰਦੀਵਾਸੀ ਨਾਲ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਜੋ ਬਾਈਬਲ ਦੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦਾ ਪਹਿਲਾ ਰਾਜ ਸੀ। ਉਸ ਇਤਿਹਾਸ ਦੌਰਾਨ ਸੂਰ ਦੀ ਮਹਾਨ ਵੇਸ਼ਿਆ ਨੂੰ ਭੁਲਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਸੀ। ਉਸ ਇਤਿਹਾਸ ਦੇ ਅੰਤ 'ਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਸੀ ਅਤੇ ਉਹ ਫਿਰ ਇਕ ਵਾਰ ਨਿਕਲ ਕੇ ਆਪਣੇ ਗੀਤ ਗਾਉਣੀ ਸੀ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਧਰਤੀ ਦੇ ਰਾਜਿਆਂ ਨਾਲ ਵਿਭਚਾਰ ਕਰਦੀ ਹੋਈ। ਯੂਹੰਨਾ ਨੂੰ ਆਤਮਿਕ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਪਾਪਾਈ ਸ਼ਾਸਨ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿੱਚ ਲਿਜਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਪਾਪਾਈ ਸ਼ਕਤੀ ਦਾ ਨਿਆਂ ਵੇਖੇ। ਕਿਸੇ ਯਾਜਕ ਦੀ ਧੀ ਜਿਸ ਨੇ ਵਿਭਚਾਰ ਕੀਤਾ ਹੋਵੇ, ਉਸ ਦਾ ਨਿਆਂ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਅੱਗ ਨਾਲ ਸਾੜਿਆ ਜਾਵੇ।

ਅਤੇ ਜੇ ਕਿਸੇ ਯਾਜਕ ਦੀ ਧੀ ਵਿਭਚਾਰ ਕਰਕੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਅਪਵਿੱਤ੍ਰ ਕਰੇ, ਤਾਂ ਉਹ ਆਪਣੇ ਪਿਤਾ ਨੂੰ ਅਪਵਿੱਤ੍ਰ ਕਰਦੀ ਹੈ; ਉਹ ਅੱਗ ਨਾਲ ਸਾੜੀ ਜਾਵੇਗੀ। ਲੇਵੀਆਂ ਦੀ ਪੁਸਤਕ 21:9.

ਉਸ ਮਹਾਨ ਵੇਸ਼ਿਆ ਦੇ ਨਿਆਇ ਦੇ ਦਰਸ਼ਨ ਵਿੱਚ, ਜੋ ਯੂਹੰਨਾ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੂਤਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਨੇ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਜਿਸ ਨੇ ਸੱਤ ਆਖਰੀ ਬਲਾਵਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਉਡੇਲਿਆ ਸੀ, ਇਹ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਅੱਗ ਨਾਲ ਸਾੜੀ ਗਈ ਸੀ।

ਅਤੇ ਉਹ ਦਸ ਸਿੰਗ ਜੋ ਤੂੰ ਜਾਨਵਰ ਉੱਤੇ ਵੇਖੇ ਸਨ, ਇਹ ਵੇਸ਼ਿਆ ਨਾਲ ਵੈਰ ਰੱਖਣਗੇ, ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਉਜਾੜ ਅਤੇ ਨੰਗਾ ਕਰ ਦੇਣਗੇ, ਅਤੇ ਉਸ ਦਾ ਮਾਸ ਖਾਣਗੇ, ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਅੱਗ ਨਾਲ ਸਾੜ ਦੇਣਗੇ। ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੁਸਤਕ 17:16.

ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਜਲਾਂ ਉੱਤੇ ਉਹ ਮਹਾਨ ਵੇਸ਼ਿਆ ਬੈਠੀ ਹੋਈ ਹੈ, ਉਹ ਸੰਸਾਰ ਦੇ ਲੋਕ ਹਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਜ ਅਮਰੀਕਾ ਸਾਰੇ ਸੰਸਾਰ ਨੂੰ ਪਸ਼ੂ ਦੀ ਉਪਾਸਨਾ ਕਰਨ ਲਈ ਪੋਖਾ ਦੇ ਕੇ ਉਸ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਹੇਠ ਲਿਆਵੇਗਾ; ਅਤੇ ਉਹ ਪਸ਼ੂ ਵੀ ਉਹੀ ਮਹਾਨ ਵੇਸ਼ਿਆ ਹੈ। ਤਦ ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਜ ਅਮਰੀਕਾ ਉਹਨਾਂ ਦਸ ਰਾਜਿਆਂ ਵਿੱਚ ਸਰਵੋਚ ਰਾਜਾ ਬਣ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਤੀਕਾਤਮਕ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੋਥੀ ਸਤਾਰਾਂ ਵਿੱਚ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ; ਅਤੇ ਇਸ ਚਿੱਤਰਣ ਵਿੱਚ ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਜ ਅਮਰੀਕਾ ਉਸ ਪਹਿਲੇ ਰਾਜੇ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਿਤਵ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਵੇਸ਼ਿਆ ਨਾਲ ਜਾਰਕਰਮ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਹ ਇਹ ਕਰਤੂਤ ਸਾਰੇ ਰਾਜਿਆਂ ਨਾਲ ਕਰੇਗੀ।

ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਰਾਜਿਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਪਹਿਲਾ ਰਾਜਾ ਅਹਾਬ ਦੁਆਰਾ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਿਸ ਦਾ ਵਿਆਹ ਵੱਡੀ ਵੇਸ਼ਿਆ ਨਾਲ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਜੋ ਬੁਆਤੀਰਾ ਦੀ ਕਲੀਸਿਆ ਵਿੱਚ ਇਜ਼ੇਬਲ ਵਜੋਂ ਦਰਸਾਈ ਗਈ ਹੈ। ਇਜ਼ੇਬਲ (ਵੱਡੀ ਵੇਸ਼ਿਆ) ਦਾ ਨਿਆਂ ਉਹਨਾਂ ਦਸ ਰਾਜਿਆਂ ਦੁਆਰਾ ਪੂਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਜ ਅਮਰੀਕਾ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਕਲੀਸਿਆ ਅਤੇ ਰਾਜ ਦੀ ਗੱਠਜੋੜ ਵਿੱਚ ਜ਼ਬਰਦਸਤੀ ਧੌਕਿਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਉਹ ਰਾਜੇ, ਵੇਸ਼ਿਆ ਪ੍ਰਤੀ ਆਪਣੀ ਘ੍ਰਿਣਾ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਪਾਪਾਈ ਨੂੰ ਸੰਸਾਰ ਉੱਤੇ ਰਾਜ ਕਰਨ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦੇਣ ਲਈ ਸਹਿਮਤ ਹੋਣਗੇ (ਜਲਾਂ ਉੱਤੇ ਬੈਠਣ ਲਈ)।

ਅਤੇ ਉਹ ਦਸ ਸਿੰਗ ਜਿਹੜੇ ਤੂੰ ਵੇਖੇ, ਦਸ ਰਾਜੇ ਹਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਅਜੇ ਤੱਕ ਰਾਜ ਨਹੀਂ ਪਾਇਆ; ਪਰ ਉਹ ਦਰਿੰਦੇ ਦੇ ਨਾਲ ਇੱਕ ਘੜੀ ਲਈ ਰਾਜਿਆਂ ਵਾਂਗ ਅਧਿਕਾਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਇੱਕੋ ਮਨ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਆਪਣੀ ਸ਼ਕਤੀ ਅਤੇ ਸਮਰਥਾ ਦਰਿੰਦੇ ਨੂੰ ਦੇਣਗੇ। ਇਹ ਮੇਮਨੇ ਨਾਲ ਯੁੱਧ ਕਰਨਗੇ, ਅਤੇ ਮੇਮਨਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਉੱਤੇ ਜਿੱਤ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰੇਗਾ; ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਪ੍ਰਭੂਆਂ ਦਾ ਪ੍ਰਭੂ ਅਤੇ ਰਾਜਿਆਂ ਦਾ ਰਾਜਾ ਹੈ; ਅਤੇ ਜਿਹੜੇ ਉਸ ਦੇ ਨਾਲ ਹਨ, ਉਹ ਬੁਲਾਏ ਹੋਏ, ਚੁਣੇ ਹੋਏ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸਯੋਗ ਹਨ। ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਕਿਹਾ, ਜਿਹੜੇ ਪਾਣੀ ਤੂੰ ਵੇਖੇ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਉੱਤੇ ਉਹ ਵੇਸ਼ਵਾ ਬੈਠੀ ਹੈ, ਉਹ ਲੋਕ, ਅਤੇ ਭੀੜਾਂ, ਅਤੇ ਕੌਮਾਂ, ਅਤੇ ਭਾਸ਼ਾਵਾਂ ਹਨ। ਅਤੇ ਉਹ ਦਸ ਸਿੰਗ ਜਿਹੜੇ ਤੂੰ ਦਰਿੰਦੇ ਉੱਤੇ ਵੇਖੇ, ਇਹ ਵੇਸ਼ਵਾ ਨਾਲ ਵੈਰ ਕਰਨਗੇ, ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਉਜਾੜ ਅਤੇ ਨੰਗੀ ਕਰ ਦੇਣਗੇ, ਅਤੇ ਉਸ ਦਾ ਮਾਸ ਖਾਣਗੇ, ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਅੱਗ ਨਾਲ ਸਾੜ ਦੇਣਗੇ। ਕਿਉਂਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਦਿਲਾਂ ਵਿੱਚ ਇਹ ਪਾਇਆ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਉਸ ਦੀ ਇੱਛਾ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਮਨ ਹੋਣ, ਅਤੇ ਆਪਣਾ ਰਾਜ ਦਰਿੰਦੇ ਨੂੰ ਦੇਣ, ਜਦ ਤੱਕ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਬਚਨ ਪੂਰੇ ਨਾ ਹੋ ਜਾਣ। ਅਤੇ ਉਹ ਇਸਤਰੀ ਜਿਹੜੀ ਤੂੰ ਵੇਖੀ, ਉਹੋ ਵੱਡਾ ਸ਼ਹਿਰ ਹੈ, ਜੋ ਧਰਤੀ ਦੇ ਰਾਜਿਆਂ ਉੱਤੇ ਰਾਜ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਪਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੋਥੀ 17:12-18.

“ਦੱਸ ਰਾਜੇ” (ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਸ਼ਟਰ), ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਪਾਪਾਈ ਪਦ ਨਾਲ ਘ੍ਰਿਣਾ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਪਰ ਹਾਲਾਤਾਂ ਕਰਕੇ ਉਹ ਆਪਣਾ ਥੋੜ੍ਹੇ ਸਮੇਂ ਲਈ ਟਿਕਣ ਵਾਲਾ ਰਾਜ ਪਾਪਾਈ ਸ਼ਕਤੀ ਦੇ ਹਵਾਲੇ ਕਰਨ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਇਸ ਵਿਅਰਥ ਆਸ ਵਿੱਚ ਕਿ ਸੰਸਾਰ ਨੂੰ ਉਸ ਦੀਆਂ ਵੱਧਦੀਆਂ ਵਿਪਤੀਆਂ ਤੋਂ ਬਚਾ ਲਿਆ ਜਾਵੇ। ਜਦੋਂ ਉਹ ਉਸ ਦੇ ਛਲ ਨੂੰ ਸਮਝ ਲੈਂਦੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਉਹ ਲੇਵੀਅਕਾਂਡ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਦੀ ਪੂਰਤੀ ਵਿੱਚ ਉਸ ਨੂੰ ਅੱਗ ਨਾਲ ਸਾੜਣ ਦਾ ਸਾਧਨ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹਨ।

“ਦਸ ਰਾਜੇ” ਉਸ ਉਤਪੀੜਨ ਦੇ ਰਾਹੀਂ “ਮੇਮਨੇ ਨਾਲ ਲੜਾਈ ਕਰਦੇ ਹਨ” ਜੋ ਉਹ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀਆਂ ਅੰਤਿਮ ਦਿਨਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਜਾ ਉੱਤੇ ਲਿਆਉਂਦੇ ਹਨ।

ਕੌਮਾਂ ਕਿਉਂ ਉੱਥਲ-ਪੁੱਥਲ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ, ਅਤੇ ਲੋਕ ਵਿਅਰਥ ਗੱਲ ਦਾ ਮਨਨ ਕਿਉਂ ਕਰਦੇ ਹਨ? ਧਰਤੀ ਦੇ ਰਾਜੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਤਿਆਰ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਹਾਕਮ ਇਕੱਠੇ ਹੋ ਕੇ ਪ੍ਰਭੂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਅਭਿਸ਼ਿਕਤ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਸਲਾਹ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਕਹਿੰਦੇ ਹੋਏ, ਆਉ, ਅਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਬੰਧਨਾਂ ਨੂੰ ਟੁਕੜੇ-ਟੁਕੜੇ ਕਰੀਏ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਰੱਸੀਆਂ ਆਪਣੇ ਤੋਂ ਦੂਰ ਸੁੱਟ ਦੇਈਏ। ਜੇ ਅਕਾਸ਼ਾਂ ਵਿੱਚ ਬੈਠਦਾ ਹੈ ਉਹ ਹੰਸੇਗਾ; ਪ੍ਰਭੂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਪਹਾਸ ਵਿੱਚ ਰੱਖੇਗਾ। ਫਿਰ ਉਹ ਆਪਣੇ ਕ੍ਰੋਧ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਬੋਲੇਗਾ, ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਭਿਆਨਕ ਪ੍ਰਕੋਪ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਘਬਰਾ ਦੇਵੇਗਾ। ਭਜਨ ਸਹਿਤਾ 2:1-5.

ਧਰਤੀ ਦੇ ਰਾਜਿਆਂ ਦੁਆਰਾ ਜੇ ਉਤਪੀੜਨ ਪਾਪਾਈ ਲਈ ਅੰਜਾਮ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਉਹੀ ਮਸੀਹ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਵੀ ਸਲੀਬ ਉੱਤੇ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

ਜਿਸ ਨੇ ਆਪਣੇ ਸੇਵਕ ਦਾ ਉਦ ਦੇ ਮੂੰਹੋਂ ਆਖਿਆ, “ਕੌਮਾਂ ਨੇ ਕਿਉਂ ਕੋਪ ਕੀਤਾ, ਅਤੇ ਲੋਕਾਂ ਨੇ ਵਿਅਰਥ ਗੱਲਾਂ ਕਿਉਂ ਸੋਚੀਆਂ? ਧਰਤੀ ਦੇ ਰਾਜੇ ਖੜੇ ਹੋਏ, ਅਤੇ ਹਾਕਮ ਪ੍ਰਭੂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਮਸੀਹ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਇਕੱਠੇ ਹੋਏ।” ਕਿਉਂਕਿ ਨਿਸ਼ਚੈ ਹੀ ਤੇਰੇ ਪਵਿੱਤਰ ਪੁੱਤਰ ਯਿਸੂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਤੂੰ ਅਭਿਸ਼ੇਕ ਕੀਤਾ, ਹੇਰੋਦੇਸ ਅਤੇ ਪੌਤਿਉਸ ਪਿਲਾਤੁਸ ਗੈਰ-ਯਹੂਦੀਆਂ ਅਤੇ ਇਸਰਾਏਲ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਸਮੇਤ ਇਕੱਠੇ ਹੋਏ, ਤਾਂ ਜੇ ਉਹ ਸਭ ਕੁਝ ਕਰਨ ਜੇ ਤੇਰੇ ਹੱਥ ਅਤੇ ਤੇਰੀ ਮੱਤ ਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਹੋਣ ਲਈ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਪ੍ਰੇਰਿਤਾਂ ਦੇ ਕਰਤੱਬ 4:25-28.

ਜੇ “ਧਰਤੀ ਦੇ ਰਾਜੇ” ਮਸੀਹ ਦੀ ਸਲੀਬੀ ਮੌਤ ਵੇਲੇ ਉਸ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਉੱਠ ਖੜੇ ਹੋਏ ਸਨ, ਉਹ ਪਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਸਤਾਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਉਹਨਾਂ “ਦੱਸ ਰਾਜਿਆਂ” ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹਨ, ਜੋ ਉਸ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਉੱਤੇ ਅੰਤਿਆਚਾਰ ਕਰਕੇ ਫਿਰ ਮੇਮਨੇ ਨਾਲ ਯੁੱਧ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਸਲੀਬ ਉੱਤੇ, ਉਹ ਰਾਜੇ “ਦੁਸ਼ਟਾਂ ਦੀ ਸਭਾ” ਸਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਮਸੀਹ ਨੂੰ “ਘੇਰ ਲਿਆ” ਸੀ, ਅਤੇ ਜੇ ਅੰਤਿਮ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ ਉਸ ਦੀ ਪੂਜਾ ਨਾਲ ਵੀ ਇਹੀ ਕਰਦੇ ਹਨ।

ਕਿਉਂਕਿ ਕੁੱਤਿਆਂ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਘੇਰ ਲਿਆ ਹੈ; ਦੁਸ਼ਟਾਂ ਦੀ ਸਭਾ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਚਾਰੋਂ ਪਾਸੀਂ ਘੇਰ ਲਿਆ ਹੈ; ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਮੇਰੇ ਹੱਥਾਂ ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਪੈਰਾਂ ਨੂੰ ਛੇਦਿਆ ਹੈ। ਮੈਂ ਆਪਣੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਹੱਡੀਆਂ ਗਿਣ ਸਕਦਾ ਹਾਂ; ਉਹ ਮੈਨੂੰ ਤੱਕਦੇ ਅਤੇ ਘੁਰਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਮੇਰੇ ਵਸਤੂ ਆਪਣੇ ਵਿੱਚ ਵੰਡ ਲੈਂਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਪਹਿਰਾਵੇ ਉੱਤੇ ਚਿੱਠੀਆਂ ਪਾਂਦੇ ਹਨ। ਭਜਨ ਸਹਿਤਾ 22:16-18.

ਦਸ ਰਾਜੇ, ਜੋ ਉਸ ਵੱਡੀ ਵੈਸ਼ਿਆ ਉੱਤੇ ਨਿਆਂ ਲਿਆਉਂਦੇ ਹਨ, ਉਸ ਨੂੰ ਅੱਗ ਨਾਲ ਸਾੜ ਦੇਣਗੇ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਇੱਕ ਵੈਸ਼ਿਆ ਹੈ ਜੋ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਯਾਜਕ ਦੀ ਧੀ ਹੋਣ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਉਹ ਰਾਜੇ “ਕੁੱਤਿਆਂ” ਵਜੋਂ ਵੀ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਹਨ, ਅਤੇ ਦਸ ਰਾਜੇ ਨਾ ਕੇਵਲ ਉਸ ਵੱਡੀ ਵੈਸ਼ਿਆ ਨੂੰ ਅੱਗ ਨਾਲ ਸਾੜਣਗੇ, ਸਗੋਂ “ਉਸ ਦਾ ਮਾਸ ਵੀ ਖਾਣਗੇ।” ਈਜ਼ੇਬਲ ਦੀ ਮੌਤ ਤਦ ਹੋਈ ਜਦੋਂ ਉਸ ਨੂੰ ਕੰਧ ਤੋਂ ਹੇਠਾਂ ਸੁੱਟਿਆ ਗਿਆ ਅਤੇ ਉਹ ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਚੂਰ-ਚੂਰ ਹੋ ਗਈ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਕੁੱਤੇ ਆਏ ਅਤੇ ਉਸ ਦਾ ਮਾਸ ਖਾ ਗਏ।

ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਯੇਹੂ ਯਿਜ਼ਰੇਲ ਵਿੱਚ ਆਇਆ, ਤਾਂ ਈਜ਼ੇਬਲ ਨੇ ਇਹ ਸੁਣਿਆ; ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ ਆਪਣੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਸਵਾਰੀਆਂ, ਅਤੇ ਆਪਣਾ ਸਿਰ ਸੰਵਾਰਿਆ, ਅਤੇ ਖਿੜਕੀ ਵਿੱਚੋਂ ਝਾਤ ਮਾਰੀ। ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਯੇਹੂ ਫਾਟਕ ਅੰਦਰ ਆਇਆ, ਤਾਂ ਉਸ ਨੇ ਕਿਹਾ, ਕੀ ਜਿਜ਼ਮਰੀ ਨੂੰ ਸ਼ਾਂਤੀ ਮਿਲੀ ਸੀ, ਜਿਸ ਨੇ ਆਪਣੇ ਮਾਲਕ ਨੂੰ ਮਾਰ ਸੁੱਟਿਆ ਸੀ? ਤਦ ਉਸ ਨੇ ਖਿੜਕੀ ਵੱਲ ਆਪਣਾ ਮੂੰਹ ਉੱਪਰ ਕੀਤਾ, ਅਤੇ ਕਿਹਾ, ਮੇਰੇ ਪੱਖ ਵਿੱਚ ਕੌਣ ਹੈ? ਕੌਣ? ਤਦੋਂ ਦੇ ਜਾਂ ਤਿੰਨ ਖੋਜੇ ਉਸ ਵੱਲ ਵੇਖਣ ਲੱਗੇ। ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ ਕਿਹਾ, ਉਸ ਨੂੰ ਹੇਠਾਂ ਸੁੱਟ ਦਿਓ। ਇਸ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਹੇਠਾਂ ਸੁੱਟ ਦਿੱਤਾ; ਅਤੇ ਉਸ ਦਾ ਕੁਝ ਲਹੂ ਦੀਵਾਰ ਉੱਤੇ ਅਤੇ ਘੋੜਿਆਂ ਉੱਤੇ ਛਿੜਕਿਆ ਗਿਆ; ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਪੈਰਾਂ ਹੇਠ ਰੱਦ ਦਿੱਤਾ। ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਉਹ ਅੰਦਰ ਆਇਆ, ਤਾਂ ਉਸ ਨੇ ਖਾਧਾ ਅਤੇ ਪੀਆ, ਅਤੇ ਕਿਹਾ, ਹੁਣ ਜਾਓ, ਇਸ ਸ਼ਾਪਿਤ ਇਸਤ੍ਰੀ ਨੂੰ ਵੇਖੋ, ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਦਫ਼ਨਾਓ; ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਰਾਜੇ ਦੀ ਧੀ ਹੈ। ਅਤੇ ਉਹ ਉਸ ਨੂੰ ਦਫ਼ਨਾਉਣ ਗਏ; ਪਰ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਉਸ ਵਿੱਚੋਂ ਖੋਪੜੀ, ਅਤੇ ਪੈਰ, ਅਤੇ ਹੱਥਾਂ ਦੀਆਂ ਹਥੇਲੀਆਂ ਤੋਂ ਬਿਨਾ ਹੋਰ ਕੁਝ ਨਾ ਮਿਲਿਆ। ਇਸ ਲਈ ਉਹ ਮੁੜ ਆਏ, ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਦੱਸਿਆ। ਤਦ ਉਸ ਨੇ ਕਿਹਾ, ਇਹ ਯਹੋਵਾਹ ਦਾ ਉਹ ਬਚਨ ਹੈ ਜੋ ਉਸ ਨੇ ਆਪਣੇ ਸੇਵਕ ਤਿਸਬੀ ਏਲੀਯਾਹ ਦੇ ਰਾਹੀਂ ਕਿਹਾ ਸੀ, ਇਹ ਆਖ ਕੇ, ਕਿ ਯਿਜ਼ਰੇਲ ਦੇ ਹਿੱਸੇ ਵਿੱਚ ਕੁੱਤੇ ਈਜ਼ੇਬਲ ਦਾ ਮਾਸ ਖਾਣਗੇ; ਅਤੇ ਈਜ਼ੇਬਲ ਦੀ ਲਾਸ਼ ਯਿਜ਼ਰੇਲ ਦੇ ਹਿੱਸੇ ਵਿੱਚ ਖੇਤ ਦੀ ਸਤਹ ਉੱਤੇ ਗੋਬਰ ਵਰਗੀ ਹੋ ਜਾਵੇਗੀ; ਤਾਂ ਜੇ ਉਹ ਨਾ ਕਹਿਣ, ਇਹ ਈਜ਼ੇਬਲ ਹੈ। 2 ਰਾਜਿਆਂ 9:30-37।

ਦਸ ਰਾਜੇ, ਜੋ ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਸ਼ਟਰ ਹਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਰਾਜਾ ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਜ ਅਮਰੀਕਾ ਹੈ, ਅੱਗ ਨਾਲ ਉਸ ਨੂੰ ਸਾੜ ਕੇ ਅਤੇ ਉਸ ਦਾ ਮਾਸ ਖਾ ਕੇ ਪਾਪਸੀ ਉੱਤੇ ਨਿਆਂ ਲਿਆਉਣਗੇ। ਉਹੀ ਨਿਆਂ ਉਹ ਸੀ ਜੋ ਦੂਤ ਯੂਹੰਨਾ ਨੂੰ ਵਿਖਾਉਣ ਆਇਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਹ ਕਰਨ ਲਈ ਉਸ ਨੇ ਯੂਹੰਨਾ ਨੂੰ ਜੰਗਲ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿੱਚ ਲੈ ਗਿਆ, ਪਰ ਜੰਗਲ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਦੇ ਕੇਵਲ ਕਿਸੇ ਯਾਦਚਿਹਿਕ ਬਿੰਦੂ ਤੇ ਨਹੀਂ, ਸਗੋਂ ਉਸ ਅਰਸੇ ਦੇ ਬਿਲਕੁਲ ਅੰਤ ਤੱਕ। ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਯੂਹੰਨਾ ਨੂੰ ਬਾਰ੍ਹਾਂ ਸੌ ਸੱਠ ਸਾਲਾਂ ਦੇ ਅੰਤ ਉੱਤੇ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਜਦੋਂ ਉਹ ਇਸਤ੍ਰੀ ਨੂੰ ਵੇਖਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਉਤਪੀੜਨ ਦੇ ਲਹੂ ਨਾਲ ਮੱਤੀ ਹੋਈ ਸੀ ਅਤੇ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਵਿਸ਼ਿਆਵਾਂ ਦੀ ਮਾਂ ਵਜੋਂ ਪਛਾਣੀ ਜਾ ਚੁੱਕੀ ਸੀ।

ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਆਤਮਾ ਵਿੱਚ ਉਜਾੜ ਵਿੱਚ ਲੈ ਗਿਆ; ਅਤੇ ਮੈਂ ਇੱਕ ਇਸਤਰੀ ਨੂੰ ਇੱਕ ਕਿਰਮਿਜ਼ੀ ਰੰਗ ਦੇ ਦਰਿੰਦੇ ਉੱਤੇ ਬੈਠੀ ਹੋਈ ਵੇਖਿਆ, ਜੋ ਨਿੰਦਾ ਦੇ ਨਾਮਾਂ ਨਾਲ ਭਰਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਸੱਤ ਸਿਰ ਅਤੇ ਦਸ ਸਿੰਗ ਸਨ। ਅਤੇ ਉਹ ਇਸਤਰੀ ਜਾਮੁਨੀ ਅਤੇ ਕਿਰਮਿਜ਼ੀ ਵਸਤੂਾਂ ਨਾਲ ਸਜੀ ਹੋਈ ਸੀ, ਅਤੇ ਸੋਨੇ, ਕੀਮਤੀ ਪੱਥਰਾਂ ਅਤੇ ਮੋਤੀਆਂ ਨਾਲ ਅਲੰਕ੍ਰਿਤ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸੋਨੇ ਦਾ ਪਿਆਲਾ ਸੀ, ਜੋ ਉਸ ਦੀ ਵਿਵਚਾਰ ਦੀਆਂ ਘਿਣਾਉਣੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਅਤੇ ਅਸ਼ੁੱਧਤਾ ਨਾਲ ਭਰਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਮੱਥੇ ਉੱਤੇ ਇੱਕ ਨਾਮ ਲਿਖਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਭੇਦ, ਮਹਾਨ ਬਾਬੁਲ, ਵੈਸ਼ਿਆਵਾਂ ਦੀ ਮਾਤਾ ਅਤੇ ਧਰਤੀ ਦੀਆਂ ਘਿਣਾਉਣੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਦੀ ਮਾਤਾ। ਅਤੇ ਮੈਂ ਉਸ ਇਸਤਰੀ ਨੂੰ ਸੰਤਾਂ ਦੇ ਲਹੂ ਨਾਲ ਅਤੇ ਯਿਸੂ ਦੇ ਸ਼ਹੀਦਾਂ ਦੇ ਲਹੂ ਨਾਲ ਮੱਤੀ ਹੋਈ ਵੇਖਿਆ; ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਉਸ ਨੂੰ ਵੇਖਿਆ, ਤਾਂ ਮੈਂ ਬਹੁਤ ਅਚਰਜ਼ ਨਾਲ ਹੈਰਾਨ ਹੋਇਆ। ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੋਥੀ 17:3-6.

ਤੂਰ ਦੀ ਵੇਸ਼ਿਆ, ਜੋ ਪਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੋਥੀ ਦੇ ਸਤਾਰਹਵੇਂ ਅਧਿਆਇ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਈ ਗਈ "ਵੱਡੀ ਵੇਸ਼ਿਆ" ਵੀ ਹੈ, ਉਸ ਵੇਲੇ ਤੱਕ ਭੁੱਲੀ ਰਹਿਣੀ ਸੀ ਜਦੋਂ ਉਹ ਇਕ ਵਾਰ ਫਿਰ ਆਪਣੇ ਗੀਤ ਗਾਂਦੀ ਹੋਈ ਧਰਤੀ ਦੇ ਰਾਜਿਆਂ ਨਾਲ ਵਿਭਚਾਰ ਕਰੇਗੀ।

1950 ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਕਿਸੇ ਵੀ ਭਰੋਸੇਯੋਗ ਸ਼ਬਦਕੋਸ਼ ਵਿੱਚ ਇਹ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਸਤਾਰ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਬੈਂਗਣੀ ਰੰਗ ਨਾਲ ਸਜੀ ਹੋਈ ਇਸਤਰੀ ਰੋਮਨ ਕੈਥੋਲਿਕ ਕਲੀਸਿਆ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹੈ, ਪਰ ਅੱਜ ਸੰਸਾਰ ਕੈਥੋਲਿਕ ਕਲੀਸਿਆ ਨੂੰ ਇੱਕ ਮਸੀਹੀ ਕਲੀਸਿਆ ਸਮਝਦਾ ਹੈ। ਸੰਸਾਰ ਭੁੱਲ ਚੁੱਕਾ ਹੈ ਕਿ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਉਹ ਕੌਣ ਹੈ।

ਜਦੋਂ ਯੂਹੰਨਾ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਵੇਖਿਆ, ਤਾਂ ਅੰਧਕਾਰ ਯੁੱਗਾਂ ਦੀ ਪੀੜਾ ਆਪਣੇ ਅੰਤ ਉੱਤੇ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਪਵਿੱਤਰ ਜਨਾਂ ਦੇ ਲਹੂ ਨਾਲ ਮੱਤੀ ਹੋਈ ਸੀ। ਕੁਦਰਤੀ ਗੱਲ ਆਤਮਿਕ ਗੱਲ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਮਨੁੱਖ ਪੀਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹੀ ਮੱਤਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਪਹਿਲਾਂ ਨਹੀਂ।

ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਪ੍ਰੋਟੈਸਟੈਂਟਾਂ ਨੇ 1798 ਤੋਂ ਸਦੀਆਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕੈਥੋਲਿਕ ਧਰਮ ਤੋਂ ਵਿਛੋੜਾ ਕਰ ਲਿਆ ਸੀ, ਉਹ 1798 ਤੱਕ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਕੈਥੋਲਿਕ ਸੰਗਤ ਵੱਲ ਆਪਣੀ ਵਾਪਸੀ ਦੀ ਯਾਤਰਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਚੁੱਕੇ ਸਨ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਸ ਦੀ ਪਹਿਚਾਣ "ਵੇਸ਼ਿਆਵਾਂ ਦੀ ਮਾਂ" ਵਜੋਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਯੂਹੰਨਾ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਵੇਖਿਆ ਅਤੇ ਅਚੰਭਾ ਕੀਤਾ, ਤਾਂ ਉਹ ਕਲੀਸਿਆਵਾਂ ਜੋ ਪਹਿਲਾਂ ਉਸ ਦੀ ਸੰਗਤ ਤੋਂ ਵੱਖ ਹੋ ਗਈਆਂ ਸਨ, ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਮੁੜ ਆ ਚੁੱਕੀਆਂ ਸਨ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਯੂਹੰਨਾ ਨੂੰ 1798 ਤੱਕ ਲਿਜਾਇਆ ਗਿਆ, ਜਦੋਂ ਉਹ ਵੱਡੀ ਵੇਸ਼ਿਆ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਲੱਖਾਂ ਇਸਾਈਆਂ ਦਾ ਕਤਲ ਕਰ ਚੁੱਕੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਜਿਸ ਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਦੀਆਂ ਪ੍ਰੋਟੈਸਟੈਂਟ ਕਲੀਸਿਆਵਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਆਪਣੇ ਇਸ ਪ੍ਰਿਸ਼ਟ ਦਾਅਵੇ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਮੋਹ ਲਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਕਲੀਸਿਆਵਾਂ ਦੀ ਮੁਖੀਆ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਜਸਟਿਨੀਅਨ ਨੇ ਸਨ 533 ਵਿੱਚ ਉਸ ਦੀ ਪਹਿਚਾਣ ਕੀਤੀ ਸੀ।

1798 ਦੇ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਤੋਂ, ਫਿਰ ਦੂਤ ਨੇ ਯੂਹੰਨਾ ਅੱਗੇ ਬਾਈਬਲ ਦੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦੇ ਰਾਜਿਆਂ ਦੀ ਆਖਰੀ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ।

ਅਤੇ ਦੂਤ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਕਿਹਾ, ਤੂੰ ਕਿਉਂ ਅਚਰਜ਼ ਕੀਤਾ? ਮੈਂ ਤੈਨੂੰ ਉਸ ਇਸਤਰੀ ਦਾ ਭੇਦ, ਅਤੇ ਉਸ ਜਾਨਵਰ ਦਾ ਭੇਦ ਦੱਸਾਂਗਾ ਜੋ ਉਸ ਨੂੰ ਢੇ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਦੇ ਸੱਤ ਸਿਰ ਅਤੇ ਦਸ ਸਿੰਗ ਹਨ। ਉਹ ਜਾਨਵਰ ਜੋ ਤੂੰ ਵੇਖਿਆ ਸੀ, ਸੀ, ਅਤੇ ਹੁਣ ਨਹੀਂ ਹੈ; ਅਤੇ ਅਥਾਹ ਖੱਡ ਵਿੱਚੋਂ ਉੱਪਰ ਚੜ੍ਹੇਗਾ, ਅਤੇ ਨਾਸ ਵਿੱਚ ਜਾਵੇਗਾ; ਅਤੇ ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਵੱਸਣ ਵਾਲੇ ਅਚਰਜ਼ ਕਰਨਗੇ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਨਾਮ ਸੰਸਾਰ ਦੀ ਨੀਂਹ ਪੈਣ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ਜੀਵਨ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਲਿਖੇ ਗਏ, ਜਦੋਂ ਉਹ ਉਸ ਜਾਨਵਰ ਨੂੰ ਵੇਖਣਗੇ ਜੋ ਸੀ, ਅਤੇ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਤਦ ਵੀ ਹੈ। ਅਤੇ ਇੱਥੇ ਉਹ ਮਨ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਗਿਆਨ ਹੈ। ਉਹ ਸੱਤ ਸਿਰ ਸੱਤ ਪਹਾੜ ਹਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਉੱਤੇ ਉਹ ਇਸਤਰੀ ਬੈਠੀ ਹੈ। ਅਤੇ ਸੱਤ ਰਾਜੇ ਹਨ: ਪੰਜ ਡਿੱਗ ਚੁੱਕੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੈ, ਅਤੇ ਦੂਜਾ ਅਜੇ ਤੱਕ ਨਹੀਂ ਆਇਆ; ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਉਹ ਆਵੇਗਾ, ਤਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਥੋੜ੍ਹੇ ਸਮੇਂ ਲਈ ਟਿਕਣਾ ਹੀ ਹੋਵੇਗਾ। ਅਤੇ ਉਹ ਜਾਨਵਰ ਜੋ ਸੀ, ਅਤੇ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਉਹ ਆਪ ਅੱਠਵਾਂ ਹੈ, ਅਤੇ ਸੱਤਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਹੈ, ਅਤੇ ਨਾਸ ਵਿੱਚ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਅਤੇ ਉਹ ਦਸ ਸਿੰਗ ਜੋ ਤੂੰ ਵੇਖੇ ਸਨ, ਦਸ ਰਾਜੇ ਹਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਅਜੇ ਤੱਕ ਰਾਜ ਨਹੀਂ ਪਾਇਆ; ਪਰ ਉਹ ਜਾਨਵਰ ਦੇ ਨਾਲ ਇੱਕ ਘੜੀ ਲਈ ਰਾਜਿਆਂ ਵਾਂਗ ਅਧਿਕਾਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਪਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੁਸਤਕ 17:7-12।

ਬਾਈਬਲ ਦੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਵਿੱਚ "ਦਰਿੰਦਾ" ਇੱਕ ਰਾਜ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਦਾਨੀਏਲ ਦੇ ਅਧਿਆਇ ਸੱਤ ਅਤੇ ਅੱਠ ਵਿੱਚ ਆਸਾਨੀ ਨਾਲ ਪਛਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ; ਅਤੇ ਜੇ ਭੇਦ ਦੂਤ ਯੂਹੰਨਾ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਉਹ ਦਰਿੰਦੇ ਦਾ ਅਤੇ ਉਸ ਇਸਤਰੀ ਦਾ ਭੇਦ ਹੈ ਜੋ ਉਸ ਦਰਿੰਦੇ ਉੱਤੇ ਸਵਾਰ ਹੈ। ਦਰਿੰਦੇ ਉੱਤੇ ਸਵਾਰ ਇਸਤਰੀ ਉਹ ਮਹਾਨ ਵੇਸ਼ਿਆ ਹੈ ਜੋ ਧਰਤੀ ਦੇ ਰਾਜਿਆਂ ਨਾਲ ਵਿਭਚਾਰ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਉਹ ਯਜ਼ੇਬਲ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਦਾ ਪਤੀ ਅਹਾਬ ਹੈ।

ਇਸ ਕਰਕੇ ਮਨੁੱਖ ਆਪਣੇ ਪਿਤਾ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਮਾਤਾ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਆਪਣੀ ਪਤਨੀ ਨਾਲ ਜੁੜਿਆ ਰਹੇਗਾ; ਅਤੇ ਉਹ ਦੋਵੇਂ ਇੱਕ ਹੀ ਦੇਹ ਹੋਣਗੇ। ਉਤਪੱਤੀ 2:24.

ਇੱਕ ਮਰਦ ਮਰਦ ਹੈ ਅਤੇ ਇੱਕ ਇਸਤਰੀ ਇਸਤਰੀ ਹੈ, ਪਰ ਇਕੱਠੇ ਉਹ ਇੱਕ ਦੇਹ ਹਨ। ਦਰਿੰਦੇ ਦਾ ਭੇਦ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਕਲੀਸਿਆ ਅਤੇ ਰਾਜ ਦਾ ਇੱਕ ਸੰਯੋਗ ਹੈ—ਇਸਤਰੀ (ਕਲੀਸਿਆ) ਅਤੇ ਦਰਿੰਦੇ (ਰਾਜਿਆਂ) ਦਾ ਉਹ ਮਿਲਾਪ ਜੋ ਇੱਕ ਹੀ ਰਾਜ ਹੈ, ਜੋ ਦੋ ਭਾਗਾਂ ਤੋਂ ਬਣਿਆ ਹੈ। ਰਾਜਕਲਾ ਅਤੇ ਕਲੀਸਿਆਈ ਕਲਾ ਦਾ ਇਹ ਸੰਯੁਕਤ ਰੂਪ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਸਤਰੀ ਸੰਬੰਧ ਉੱਤੇ ਨਿਯੰਤਰਣ ਰੱਖਦੀ ਹੈ, “ਦਰਿੰਦੇ ਦੀ ਮੂਰਤ” ਹੈ। ਯੂਹੰਨਾ ਨੂੰ ਇਸਤਰੀ ਦਰਿੰਦੇ ਉੱਤੇ ਸਵਾਰ ਦਿਖਾਈ ਗਈ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹੀ ਇਸ ਸੰਬੰਧ ਉੱਤੇ ਨਿਯੰਤਰਣ ਰੱਖਦੀ ਹੈ।

ਅਤੇ ਜਿਸ ਇਸਤਰੀ ਨੂੰ ਤੂੰ ਵੇਖਿਆ, ਉਹ ਉਹੀ ਮਹਾਨ ਨਗਰੀ ਹੈ, ਜੋ ਧਰਤੀ ਦੇ ਰਾਜਿਆਂ ਉੱਤੇ ਰਾਜ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਪਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੋਥੀ 17:18.

ਦਰਿੰਦਾ ਅਤੇ ਇਸਤਰੀ ਇਕੱਠੇ ਮਿਲ ਕੇ ਇੱਕ ਹੀ ਰਾਜ (ਇੱਕ ਦੇਹ) ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਪਰ ਦੂਤ ਧਰਤੀ ਦੇ ਰਾਜਿਆਂ ਨਾਲ ਉਸ ਮਹਾਨ ਵੇਸ਼ਿਆ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਨੂੰ ਉਜਾਗਰ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ। “ਉਹ ਦਰਿੰਦਾ ਜੋ” “ਸੀ, ਅਤੇ ਨਹੀਂ ਹੈ,” ਜੋ “ਅਥਾਹ ਖੱਡ ਵਿੱਚੋਂ ਚੜ੍ਹੇਗਾ, ਅਤੇ ਨਾਸ ਵਿੱਚ ਜਾਵੇਗਾ,” ਅਤੇ ਜਿਸ ਦੇ ਪਿੱਛੇ “ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਵੱਸਣ ਵਾਲੇ ਹੈਰਾਨ ਹੋਣਗੇ,” ਉਹ ਮਹਾਨ ਵੇਸ਼ਿਆ ਦੇ ਘਾਤਕ ਘਾਉ ਦੇ ਚੰਗੇ ਹੋਣ ਵੇਲੇ ਪਾਪਾਸੀ ਹੈ। ਉਹ ਬਾਈਬਲ ਦੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦਾ ਪੰਜਵਾਂ ਰਾਜ “ਸੀ,” ਪਰ ਇਹ “ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ” ਕਿ 1798 ਵਿੱਚ ਉਸ ਨੂੰ ਇੱਕ ਘਾਤਕ ਘਾਉ ਲੱਗੇਗਾ।

ਜਦੋਂ ਯੂਹੰਨਾ ਆਤਮਿਕ ਰੂਪ ਵਿੱਚ 1798 ਵਿੱਚ ਲਿਆਂਦਾ ਗਿਆ, ਤਾਂ ਉਹ ਇੱਕ ਜਾਨਵਰ “ਨਹੀਂ” ਸੀ; ਅਤੇ ਫਿਰ ਵੀ, ਜਦੋਂ ਉਸ ਦਾ ਮਾਰੂ ਘਾਅ ਉਹਨਾਂ ਸੱਤਰ ਪ੍ਰਤੀਕਾਤਮਕ ਸਾਲਾਂ ਦੇ ਅੰਤ ਉੱਤੇ ਚੰਗਾ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਜਲਦੀ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਐਤਵਾਰ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਉੱਤੇ ਸਮਾਪਤ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਉਹ ਮੁੜ “ਹੈ”—ਜੀਉਂਦੀ, ਆਪਣੇ ਗੀਤ ਗਾਂਦੀ, ਵਿਵਚਾਰ ਕਰਦੀ ਅਤੇ ਮਸੀਹੀਆਂ ਦੀ ਹੱਤਿਆ ਕਰਦੀ ਹੋਈ।

ਸਤਾਰ੍ਹਵਾਂ ਅਧਿਆਇ ਬਾਈਬਲੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦੇ ਰਾਜਾਂ ਦੀ ਆਖਰੀ ਪ੍ਰਸਤੁਤੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸ ਨਾਤੇ ਇਸ ਦਾ ਬਾਈਬਲੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦੇ ਰਾਜਾਂ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਉਲੇਖ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਹੋਣਾ ਅਨਿਵਾਰ ਹੈ। ਉਹਨਾਂ ਰਾਜਾਂ ਦਾ ਪਹਿਲਾ ਉਲੇਖ ਦਾਨੀਏਲ ਅਧਿਆਇ ਦੇ ਵਿੱਚ ਮਿਲਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਦੇਹਾਂ ਚਾਰਟਾਂ ਉੱਤੇ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਜੋ ਹਬੱਕੁਕ ਦੇ ਇਸ ਹੁਕਮ ਦੀ ਪੂਰਤੀ ਸਨ ਕਿ ਦਰਸ਼ਨ ਨੂੰ ਲਿਖ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਫੱਟੀਆਂ ਉੱਤੇ ਸਪਸ਼ਟ ਕਰ।

ਮਿਲਰਾਈਟ ਬਾਈਬਲੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦੇ ਦਾਨੀਏਲ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਰਾਜਿਆਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਸਮਝ ਵਿੱਚ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਦੂਜੇ, ਸੱਤਵੇਂ ਅਤੇ ਅੱਠਵੇਂ ਅਧਿਆਇ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਿਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ, ਸਹੀ ਸਨ, ਪਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸਮਝ ਅਧੂਰੀ ਸੀ। ਦਾਨੀਏਲ ਦੇ ਦੂਜੇ ਅਧਿਆਇ ਦੇ ਮਿਲਰ ਦੇ ਰਤਨ ਆਖਰੀ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ ਦਸ ਗੁਣਾ ਵੱਧ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਮਾਨ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਸਿਰਫ਼ ਬਾਈਬਲੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦੇ ਰਾਜਿਆਂ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਉਲੇਖ ਦੀ ਹੀ ਨਹੀਂ, ਸਗੋਂ ਉਸ ਪਰਕਾਸ਼ਨ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਉਲੇਖ ਦੀ ਵੀ ਪਹਿਚਾਣ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਅੱਠਵਾਂ ਸੱਤ ਵਿੱਚੋਂ ਹੈ। ਯਿਸੂ ਸਦਾ ਹੀ ਕਿਸੇ ਵਸਤੂ ਦੇ ਅੰਤ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵਸਤੂ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਨਾਲ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ।

ਸਾਰੇ ਨਬੀ ਆਖਰੀ ਦਿਨਾਂ ਬਾਰੇ ਬੋਲ ਰਹੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਯੂਹੰਨਾ, ਪਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਦੇ ਸਤਾਰ੍ਹਵੇਂ ਅਧਿਆਇ ਵਿੱਚ, ਆਖਰੀ ਸੰਸਾਰੀ ਰਾਜ ਦੀ ਪਹਿਚਾਣ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਉਹ “ਉਸ ਜਾਨਵਰ ਨੂੰ” ਪੇਸ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜੋ “ਸੀ, ਅਤੇ ਨਹੀਂ ਹੈ; ਅਤੇ ਅਥਾਹ ਖੱਡ ਵਿੱਚੋਂ ਚੜ੍ਹੇਗਾ, ਅਤੇ ਨਾਸ ਵਿੱਚ ਜਾਵੇਗਾ।” ਉਹ ਜਾਨਵਰ “ਅਥਾਹ ਖੱਡ” ਵਿੱਚੋਂ ਚੜ੍ਹਦਾ ਹੈ, ਜੋ “ਸ਼ੈਤਾਨੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੇ ਇੱਕ ਨਵੇਂ ਪ੍ਰਗਟਾਵੇ” ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹੈ।

“ਜਦੋਂ ਉਹ ਆਪਣੀ ਗਵਾਹੀ ਪੂਰੀ ਕਰ ਚੁੱਕਣਗੇ [ਕਰ ਰਹੇ ਹੋਣਗੇ]।” ਉਹ ਅਵਧੀ ਜਿਸ ਦੌਰਾਨ ਦੋ ਗਵਾਹ ਟਾਟ ਪਹਿਨ ਕੇ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਕਰਨੇ ਸਨ, 1798 ਵਿੱਚ ਸਮਾਪਤ ਹੋਈ। ਜਦੋਂ ਉਹ ਅਗਿਆਤਾ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਕੰਮ ਦੇ ਅੰਤ ਦੇ ਨੇੜੇ ਪਹੁੰਚ ਰਹੇ ਸਨ, ਤਾਂ ਉਸ ਸ਼ਕਤੀ ਵੱਲੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਜੰਗ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਸੀ ਜਿਸ ਨੂੰ ਉਹ ਜਾਨਵਰ ਜੋ ਅਥਾਹ ਖੱਡ ਵਿੱਚੋਂ ਚੜ੍ਹਦਾ ਹੈ ਵਜੋਂ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਯੂਰਪ ਦੀਆਂ ਅਨੇਕਾਂ ਕੌਮਾਂ ਵਿੱਚ ਕਲੀਸਿਆ ਅਤੇ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਰਾਜ ਕਰਨ ਵਾਲੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਸਦੀਆਂ ਤੱਕ ਪਾਪਾਈ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਦੇ ਮਾਧਿਅਮ ਨਾਲ ਸ਼ੈਤਾਨ ਦੇ ਨਿਯੰਤਰਣ ਹੇਠ ਰਹੀਆਂ ਸਨ। ਪਰ ਇੱਥੇ ਸ਼ੈਤਾਨੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੇ ਇੱਕ ਨਵੇਂ ਪ੍ਰਗਟਾਵੇ ਨੂੰ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ।” The Great

ਕੁਝ ਧਰਮ-ਵਿਦਵਾਨ ਇਹ ਤਰਕ ਕਰਨਗੇ ਕਿ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਦੇ ਗਿਆਰ੍ਹਵੇਂ ਅਧਿਆਇ ਵਿੱਚ "ਉਹ ਪਸ਼ੂ ਜੋ ਅਥਾਹ ਖੱਡ ਵਿੱਚੋਂ ਉੱਪਰ ਚੜ੍ਹਦਾ ਹੈ" ਨੂੰ ਉਸ ਅਨੁਛੇਦ ਵਿੱਚ ਫ਼ਰਾਂਸੀਸੀ ਕ੍ਰਾਂਤੀ ਦੇ ਨਾਸ਼ਤਿਕਵਾਦ ਵਜੋਂ ਪਹਿਚਾਣਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ "ਅਥਾਹ ਖੱਡ" ਵਾਲਾ ਪ੍ਰਗਟਾਵਾ ਨਾਸ਼ਤਿਕਵਾਦ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹੈ। ਪਰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਦੇ ਨੌਵੇਂ ਅਧਿਆਇ ਵਿੱਚ ਇਸਲਾਮ "ਅਥਾਹ ਖੱਡ" ਵਿੱਚੋਂ ਉੱਪਰ ਚੜ੍ਹਿਆ, ਅਤੇ ਇਸਲਾਮ ਨਾਸ਼ਤਿਕਵਾਦ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਅਥਾਹ ਖੱਡ ਸ਼ੈਤਾਨੀ ਪ੍ਰਗਟਾਵੇ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹੈ।

"ਮੈਂ ਉਸ ਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਪ੍ਰਭੂ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਦਰਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਵਿਖਾਇਆ ਸੀ ਕਿ ਮੈਸਮੇਰਿਜ਼ਮ ਸ਼ੈਤਾਨ ਵੱਲੋਂ ਹੈ, ਅਥਾਹ ਖੱਡ ਤੋਂ ਹੈ, ਅਤੇ ਜੇ ਲੋਕ ਇਸ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੇ ਰਹਿਣਗੇ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਮੇਤ ਇਹ ਜਲਦੀ ਹੀ ਉੱਥੇ ਹੀ ਚਲਾ ਜਾਵੇਗਾ।" *Review and Herald*, July 21, 1851.

"ਸ਼ੈਤਾਨ" ਵੱਲੋਂ ਆਈ ਕੋਈ ਵੀ ਚੀਜ਼ "ਅਥਾਹ ਖੱਡ" ਵੱਲੋਂ ਆਈ ਚੀਜ਼ ਹੈ। ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਦੇ ਸਤਾਰਵੇਂ ਅਧਿਆਇ ਵਿੱਚ ਉਹ ਜਾਨਵਰ ਜੋ ਅਥਾਹ ਖੱਡ ਵਿੱਚੋਂ ਉੱਪਰ ਚੜ੍ਹਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਉਹੀ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ ਜੋ ਵਿਨਾਸ਼ ਵਿੱਚ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਜਿਸ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਉਹ ਸਭ ਅਚੰਭੇ ਨਾਲ ਤੁਰਦੇ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਨਾਮ ਪੁਸਤਕ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਲਿਖੇ ਹੋਏ। "ਵਿਨਾਸ਼" ਦਾ ਅਰਥ ਸਦੀਵੀ ਦੰਡ ਹੈ, ਅਤੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਵਿੱਚ ਇਸ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ "ਅੱਗ ਦੀ ਝੀਲ" ਵਜੋਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਸ ਜਾਨਵਰ ਨੂੰ ਸੁੱਟਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਅਤੇ ਉਸ ਦਰਿੰਦੇ ਨੂੰ ਫੜ ਲਿਆ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਨਾਲ ਉਸ ਝੂਠੇ ਨਬੀ ਨੂੰ ਵੀ, ਜਿਸ ਨੇ ਉਸ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਅਚਰਜ-ਕੰਮ ਕੀਤੇ ਸਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਉਸ ਨੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਧੋਖਾ ਦਿੱਤਾ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਦਰਿੰਦੇ ਦੀ ਛਾਪ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਸੀ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਜੋ ਉਸ ਦੀ ਮੂਰਤੀ ਦੀ ਉਪਾਸਨਾ ਕਰਦੇ ਸਨ। ਉਹ ਦੋਵੇਂ ਜੀਉਂਦੇ ਹੀ ਗੰਧਕ ਨਾਲ ਬਲਦੀ ਹੋਈ ਅੱਗ ਦੀ ਝੀਲ ਵਿੱਚ ਸੁੱਟੇ ਗਏ। ਪਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੇਥੀ 19:20।

ਤੇਰਹਵੇਂ ਅਧਿਆਇ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲੇ ਦਰਿੰਦੇ ਦੀ ਪਛਾਣ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਜੋ ਸਮੁੰਦਰ ਵਿੱਚੋਂ ਉੱਪਰ ਆਉਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਜਿਸ ਨੂੰ ਸਿਸਟਰ ਵਾਈਟ ਸਿੱਧੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪਾਪਾਈ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਵਜੋਂ ਪਛਾਣਦੀ ਹੈ। ਉਸ ਅੰਸ਼ ਵਿੱਚ ਸੰਸਾਰ ਉਸ ਪਾਪਾਈ ਦਰਿੰਦੇ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਅਚਰਜ ਨਾਲ ਲੱਗਦਾ ਹੈ।

ਅਤੇ ਮੈਂ ਉਸ ਦੇ ਸਿਰਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਨੂੰ ਇਹੋ ਜਿਹਾ ਵੇਖਿਆ ਜਿਵੇਂ ਉਹ ਮੌਤ ਤੱਕ ਘਾਇਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੋਵੇ; ਅਤੇ ਉਸ ਦਾ ਘਾਤਕ ਘਾਵ ਚੰਗਾ ਹੋ ਗਿਆ; ਅਤੇ ਸਾਰਾ ਸੰਸਾਰ ਉਸ ਦਰਿੰਦੇ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਹੈਰਾਨ ਹੋ ਕੇ ਤੁਰ ਪਿਆ। ਪਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੇਥੀ 13:13।

ਪਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਦੇ ਸਤਾਰਵੇਂ ਅਧਿਆਇ ਦਾ ਉਹ ਦਰਿੰਦਾ, ਜਿਸ ਦੇ ਪਿੱਛੇ "ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਵੱਸਣ ਵਾਲੇ ਅਚਰਜ ਕਰਨਗੇ," ਸ਼ੈਤਾਨੀ ਤਾਕਤ ਦਾ ਉਹ ਆਖਰੀ ਪ੍ਰਗਟਾਵਾ ਹੈ ਜੋ ਉਸ ਵੇਲੇ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਜਲਦੀ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਐਤਵਾਰ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਸਮੇਂ ਪਾਪਾਈ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਦੇ ਘਾਤਕ ਘਾਉ ਦਾ ਇਲਾਜ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਸਤਾਰਵੇਂ ਅਧਿਆਇ ਵਿੱਚ ਉਸ ਇਸਤ੍ਰੀ ਅਤੇ ਉਸ ਦਰਿੰਦੇ ਦੀ, ਜਿਸ ਉੱਤੇ ਉਹ ਸਵਾਰ ਹੈ, ਹਰ ਇਕ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ-ਸੰਬੰਧੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਰੋਮ ਦੀ ਕਲੀਸਿਆ ਦੀ ਹੀ ਪਹਿਚਾਣ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਠੀਕ ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਿਵੇਂ 1950 ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਸ਼ਬਦਕੋਸ਼ਾਂ ਨੇ ਪਹਿਚਾਣ ਕੀਤੀ ਸੀ।

ਪਰਕਾਸ਼ਿਤ ਵਾਕਯ ਸਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਦਰਿੰਦਾ ਕਲੀਸਿਆ ਅਤੇ ਰਾਜ ਦੇ ਸੰਯੋਗ ਦਾ ਇੱਕ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹੈ, ਜੋ ਉਸ ਦਰਿੰਦੇ ਦੀ ਮੂਰਤ ਹੈ। ਸੱਤ ਸਿਰਾਂ ਅਤੇ ਦਸ ਸਿੰਗਾਂ ਵਾਲਾ ਦਰਿੰਦਾ ਉਹ ਰਾਜ ਹੈ ਜੋ ਦਸ ਰਾਜਿਆਂ (ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਸ਼ਟਰ) ਤੋਂ ਬਣਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਜਿਸ ਉੱਤੇ ਉਹ ਇਸਤ੍ਰੀ ਸਵਾਰ ਹੈ ਅਤੇ ਜਿਸ ਉੱਤੇ ਉਹ ਹਾਕਮੀ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਉਹ ਇਸਤ੍ਰੀ ਪਾਪਾਈ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਹੈ, ਜਿਸ ਦੀ ਪਹਿਚਾਣ ਮਹਾਨ ਬਾਬਲ ਵਜੋਂ, ਹਰਾਮਕਾਰੀਆਂ ਦੀ ਮਾਂ ਵਜੋਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਇਹ ਪ੍ਰਤੀਕ ਪਛਾਣੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਤਦ ਅਸੀਂ 1798 ਵੱਲ ਮੁੜ ਸਕਦੇ ਹਾਂ; ਇਤਿਹਾਸ ਦਾ ਉਹ ਬਿੰਦੂ ਜਿੱਥੇ ਯੂਰਪ ਨੂੰ ਲਿਜਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਬਾਈਬਲ ਦੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦੇ ਰਾਜਿਆਂ ਦੀ ਆਖਰੀ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰੇ।

ਅਸੀਂ ਅਗਲੇ ਲੇਖ ਵਿੱਚ ਉਹਨਾਂ ਰਾਜਾਂ ਅਤੇ ਦਾਨੀਏਲ ਅਧਿਆਇ ਦੇ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤਾ ਬਾਰੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਾਂਗੇ।

“ਹਰ ਇਕ ਕੌਮ ਜੋ ਕਿਰਿਆ-ਕਲਾਪ ਦੇ ਮੰਚ ਉੱਤੇ ਆਈ ਹੈ, ਉਸ ਨੂੰ ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਆਪਣਾ ਸਥਾਨ ਘੇਰਨ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਤਾਂ ਜੋ ਇਹ ਵੇਖਿਆ ਜਾ ਸਕੇ ਕਿ ਕੀ ਉਹ ‘ਪਹਿਰੇਦਾਰ ਅਤੇ ਪਵਿੱਤਰ’ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰੇਗੀ। ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਨੇ ਸੰਸਾਰ ਦੇ ਮਹਾਨ ਸਾਮਰਾਜਾਂ—ਬਾਬਲ, ਮਾਦੀ-ਫ਼ਾਰਸ, ਯੂਨਾਨ ਅਤੇ ਰੋਮ—ਦੇ ਉਤਥਾਨ ਅਤੇ ਪਤਨ ਦਾ ਪਤਾ ਲਾਇਆ ਹੈ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਹਰ ਇਕ ਨਾਲ, ਅਤੇ ਘੱਟ ਸ਼ਕਤੀ ਵਾਲੀਆਂ ਕੌਮਾਂ ਨਾਲ ਵੀ, ਇਤਿਹਾਸ ਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਦੁਹਰਾਇਆ। ਹਰ ਇਕ ਦਾ ਆਪਣਾ ਪਰਖ ਦਾ ਸਮਾਂ ਸੀ, ਹਰ ਇਕ ਅਸਫਲ ਹੋਇਆ, ਉਸ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਮੰਦ ਪੈ ਗਈ, ਉਸ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਚਲੀ ਗਈ, ਅਤੇ ਉਸ ਦਾ ਸਥਾਨ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਨੇ ਘੇਰ ਲਿਆ।”

“ਹਾਲਾਂਕਿ ਕੌਮਾਂ ਨੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ, ਅਤੇ ਇਸ ਰੱਦ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀ ਹੀ ਬਰਬਾਦੀ ਕਰ ਬੈਠੀਆਂ, ਤਾਂ ਵੀ ਇਹ ਸਪਸ਼ਟ ਸੀ ਕਿ ਦਿਵਯ, ਸਰਵੋਪਰਿ ਨਿਯੰਤਰਣ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਉਦੇਸ਼ ਉਹਨਾਂ ਦੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਚਾਲਾਂ ਰਾਹੀਂ ਕਾਰਜ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ।” Education, 177.